

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n^o 31.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.



De personen die van het een abonnement aan den Postrijder nemen voor het jaar 1869, zullen het blad gratis ontvangen tot den 1^{en} januarij aanstaande.

TONGEREN, DEN 3 DECEMBER.

Het laatste bulletijn over den toestand van den erfprins, meldt dat de zieke eene goede nacht en een goeden dag doorgebracht heeft.

De verbetering die men in den toestand meldt blijft voortduren. De geneesheeren wachten tot dat de jonge prins wat kracht en hernomen heeft om hem naar de zoete lucht van Italië over te voeren. Indien deze reis kan gebeuren, mag men met rede hoop op gezondheid hebben.

De vergiftmesters van Marseille.

Voor het assisen hof van Aix zal dezer dagen de zaak opgeroepen worden der vergiftmesters van Marseille welke zooveel indruk heeft gemaakt en waarin niet minder dan zeven beschuldigen betrokken zijn.

Wij laten hier de voornaamste gedeelten der beschuldigings-akte volgen:

Den 28 augustus laatsleden ontving een politie commissaris van Marseille van eenen metsersgast Bartholomeus Marino, een brief, met de ongelukkigste veropenbaringen in. Deze werkmans verzekerde, dat drij getrouwde vrouwen, onlangs weduwen geworden, de vrouw Ville, Gabriel en Salvage, haar mans hadden vergiftigd met behulp van eenen kruidkundige, Joye genaamd en van zekere Fanny Lambert, kaartzuster.

Hoe had Marino kennis van die zaak gekregen? Marino is getrouwd, heeft eene vrouw die bloemen verkoopt. Rond den 20 augustus kwam vrouw Fanny Lambert naar den koor St Louis, en zocht er vrouw Marino op. Deze daar niet zijnde, sprak zij Angelina Jourdan aan, wier kraam aan dat van vrouw Marino paalde, en voerde de volgende zonderlinge taal: « Zeg aan Miette Marino dat zij op hare hoede moet zijn. Haar man heeft eene minnares en die wil haar stillekens doen sterven. Zij is overeen gekomen met den kruidkundige, die in de Panierstraat woont. Indien Miette er zich wil van overtuigen, dat zij bij den kruidkundige ga, vergezeld van twee getuigen. Zij zal hem zeggen dat zij eene minnares heeft, dat zij zich van haren man wil ontmaken, en dat zij hem vergift komt vragen. De apotheker zal eerst weigeren, maar als men hem eene goede sonde aanbiedt, zal hij toestemmen. Aldan zal Miette hare gezellinnen tot getuigen nemen; zij zal haar zeggen dat de kruidkundige haar wil vergifigen. Fanny Lambert voegde er bij, dat de minnares van Marino reeds haar eigen man had vergiftigd, met behulp van den apotheker.

Toen sandrvrouw Angelina Jourdan die woorden aan vrouw Marino overzogde, was deze zoo ontroerd dat zij begon te weenen: te huz komende, vertelde zij alles aan haren man. Deze trachtte haar gerust te stellen, zeggende dat het een verdrichtsels was, dat men haar had wijs gemaakt; maar in den grond was hij zeer aangedaan over die veropenbaring en besloot de zaak te doorgronden.

Hij wendde zich vooreerst tot de weduwe Ville. Haar antwoord scheen Marino niet voldoende; hij ging bij Lambert, waar hij niets meer vernam en eindelijk nam hij zijnen toevlucht tot Joye zelve, en besloot tot eene leugen om de waarheid te ontdekken. Den 25 begaf hij zich weer bij de wed. Ville en zegde haar: « Ik weet alles. Joye heeft mij alles gezegd en hij gaat hier komen, om zich met ons te verstaan. Zeg mij op uwo heurt, de waarheid. » Vrouw Ville begon te weenen en voegde hare bekentenissen bij degene van den kruidkundige. Fanny Lambert had haar eerst geholpen om haren man te doen sterven. Maar op het laatste had zij een wit poeier in plaats van de kruiden gebracht en den uitslag verhaast. Vrouw Ville bekende vervolgens dat zij voornemens was vrouw Marino insgelijks te doen sterven en indien Marino, na die dubbele vergifiging geweigerd had haren echtgenoot te worden, zou zij hem ook hebben vergiftigd.

Op het vastgestelde uur bevond Joye zich daar. Hij vroeg aan Marino of hij nog wel beraden was, en op zijn bevestigend antwoord kwam men overeen dat Joye het vergift twee dagen nadien, den 27, zou hebben gebracht. Den 26, een woensdag, begaf Marino zich met de wed. Ville naar eene plaats buiten de stad, waar zij zich gewoonlijk verenigden, en zooals men kan denken viel het gesprek op het voorval van

den vorigen dag. Marino om de weduwe Ville in het gebicht te houden dat hij zijne vrouw wilde vergifigen, drukte de vries uit dat de misdaad zou kunnen ontdekt worden. « Wat zijt u eenvoudig, antwoordde zij, daar beroesel voor te zijn, wij zijn het alleen niet. » En zij vertelde dat vrouw Rosine en de wed. Gabriel, ook alzoo haren man hadden behandeld.

Eindelijk, donderdag avond, kwam Joye bij de wed. Ville met een pak drooge kruiden en eene flesch, een wit poeier inhoudende. Hij nam eenige snuifjes poeier uit de flesch, deed ze in een papier en overhandigde alles aan Marino met omstandige inlichtingen en verzoek van geheimhouding. Bij het verlaten van het huis der wed. Ville, begaf deze zich naar het bureau van den politie-kommissaris die hij reeds in den morgen had verwittigd en gaf hem de kruiden in handen. Die voorwerpen werden ontleed en men bevond dat het rattenkruid en belladonna-bladen waren.

Dat zijn de veropenbaringen van Marino. In den morgen van 29 augustus, deed het gerecht Joye, Fanny Lambert, de weduwen Ville en Salvage, gezegd Rosine en Gabriel, aanhouden. Het onderzoek heeft bewezen, dat de verklaringen van Marino nauwkeurig waren.

De bijzonderheden, waarin de beschuldigings-akte treedt, opzichtsens de drij giftmesters, zijn inderdaad afschuwelijk; 't is eene wezenlijke uitstalling van ontucht en zedebederf, en svij hebben al te veel achting voor onze lezers, om die schandelijkheden in ons blad op te nemen.

Van de zeven beschuldigen is er maar eene die tot het einde toe hare plichtigheid heeft geloochend, het is vrouw Dye; maar hare dochter houdt staande, dat zij haar met raadgevingen heeft bijgestaan. Al de overige beschuldigen bekennen hunne misdaden.

Men schrijft uit Brusel, 30 november:

Op eene verkooping van oude schilderijen, welke hier de verledene week heeft plaats gehad, heeft het museum van Brussel eene fruit-schildering van Cornelis de Heem, voor 2525 fr. aangekocht. Het heeft een schoon manneportret, door Frans Hals den oude, laten ontsnappen. Dit zeldzame en schoone schilderijke is voor 5.900 fr., aan eenen koopman van Parijs toegewezen. Het ministerie van binnenlandsche zaken vond het beter, schilderijen van hederlandsche meesters te koop.

De politie van Brussel heeft proces-verbaal opgemaakt tegen eenen konijnverkooper, die zaterdag eene kat voor een konijn heeft verkocht.

Gisteren avond om 10 1/2 uren, bevond zich een persoon met zijne vrouw in de berberg *Au Luxembourg*, in de Pahecostraat. Hij kreeg twist met zijne wed. helft, en met eenen hamer bracht hij haar een geweldigen slag toe op het hoofd, waardoor de ongelukkige eene ernstige wonde bekwaam aan het linker oog. De vrouw heeft geweigerd eene klacht tegen haren man in te doen.

De graaf van Vlaanderen heeft aan de muziekkapel der collegiale kerk zes prachtige muziekboeken geschenken, die in den tijd aan wijlen Leopold I waren opgedragen.

De eerste druk der brochure van Mgr Bechamps is op een' dag totaal uitgeverkocht. Eene tweede uitgaaf wordt gereed gemaakt.

Het kongres der studenten zal zijne zittingen houden te Gent den 21, 22 en 23 december. Het kongres zal het vraagstuk onderzoeken van het onderwijs, onder het drijvondag, economisch, staatkundig en godsdienstig opzicht.

De bladen maken gewag van de ontdekking eener nieuwe ster van de eerste grootte, door den heer Courbehaesse, die haar het eerst heeft gezien in den nacht van 20 op 21 november in de Wegsheal. Volgens genoemden heer (die de betrekking vervult van hoofd-ingenieur der bruggen en wegen te Rochefort), is deze ster zoo schitterend, dat zij aan Sirius doet denken; haar glans is echter zeer afwisselend.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

DOOD VAN BERRYER.

De beroemde rechtsgeleerde en redenaar heeft den laatsen nacht gegeven omringd door zijne familie en de zorgvuldige Zusters van Liefdadigheid; door den eerw. priester pater Pontlevoy, zijn biechtvader, Mgr. den Bisschop van Orleans en zijn vicaris-generaal, den eerw. pastoor van Angerville, de heren de Falloux, de Chateaubriand, Paul Andral en Moreau, advocaten. Den dag te voren had hij nog voor eenige oogenblikken zijne legerstede verlaten en met verschei-

dene personen in gesprek geweest.

Gister zijn door den vrederechter des kantons de zegels gelegd op de meubels die papier en en andere voorwerpen van aantebelang inhouden.

Men geloof dat de begraafnis der stoffelijke overblijfsels van Berryer aanstaanden zaterdag plaats zal hebben in de kerk van Angerville, in de welke de marmere grafsteden zijner bloedverwanten geplaatst zijn.

De stalhouder en de leden des tuetraads der advokaten van de Parijzer baie zullen die rouwplechtigheid bijwonen; de bahes der provincien zullen deputatie zenden.

De Questure van 't Welgervend lichaam heeft aan al de Afgevaardigden van Frankrijk, te hunner woonplaats, kennis gegeven der dood van den heer Berryer.

De heer Peter Berryer werd geboren te Parijs, den 4 januarij 1790.

Berryer heeft zijne studiën gedaan bij de oratorianen van Jullij. Hij had neiging tot het priesterschap, maar zijne familie deed er hem van afzwa. Hij begon als avoué. Op 21 jarigen leeftijd gehuwd met mej. Gauthier, die er maar 16 was, verliet de jonge avoué zijne studie en werd advocaat.

Berryer, alhoewel aan de restauratie gehecht, protesteerde in 1815 tegen de geweldadigheden van de Koningsgezinden. Verdediger van maarschalk Ney, sprak hij deze heugelijke woorden uit: « Het is eene schande voor de overwinnaars de gekwetsten naar het slagveld te gaan opzoeken om ze naar het schavot te leiden. » Zijn pleitredens voor de generaals Cambroune, Donnatieu, voor Lamennais, Chateaubriand en prins Louis Napoleon bevatten schoone bladzijden.

In 1830 werd hij tot afgevaardigde gekozen.

In 1848 en 1849 werd hij Volksvertegenwoordiger benoemd en in 1863 aanvaardde hij eene kandidatuur voor het Welgervend lichaam en werd voor het departement Bouches-du Rhone gekozen.

Ein Bloedig drama heeft plaats gehad in de omstreken der stad Agen. De politiebrigadier Nozières had bevel ontvangen zekeren Talentan in 't dorpie Laplume aan te houden; men verwittigde hem dat hij op zijnen akker bezig en gewapend was. Ik ben ook gewapend zegde Nozières, en hij begaf zich naar 't veld, alwaar hij Talentan toeriep van zich in zijne handen gevangen te stellen.

Voor alle antwoord ontving hij drie zware hagelkorrels vlak in zijne borst. Eerst omvergeworpen, rechte hij zich op en er begon eene worsteling tusschen beiden. De broeder van Talentan, die in de nabijheid werkte, kwam toegeschoten, gewapend met eene ijzeren piek, en wierp zich op Nozières, die zijnen sabel had getrokken.

Bij geluk, kwamen juist gendarmen langs daar gereden, die den Brigadier ter hulpe snelden. Twee nieuwe vuurschoten werden gelost door de Broeders Talentan, en het gevecht herbegon; maar dimald delkten de boeren het onderspit; zij werden gehoord en medegevoerd. De kloekmoedige brigadier ligt op sterven.

Oostenrijk.

Weenen, 30 november.

Lit Pesth wordt gemeld, dat op het eerste, hetwelk volgde op het diner door den Keizer gegeven aan een gedeelte der leden van de delegatie, de Keizer zich met de onderscheiden gedelegeerden onderhield en onder anderen tot den afgevaardigde Schindler, die in den Rijksdag zich tegen de legerwet had verklaard, heeft gezegd, dat de toestand in Europa, zooals die thans is, niet lang kan blijven bestaan en dat de tijd voor eene ruime vermeerdering van het militaire budget niet ver meer verwijderd is.

Indien men geloof mag slaan aan verschillende in de provinciale bladen voorkomende officieuze mededeelingen, dan zullen na aankomst van graaf Trautmannsdorf te Rome de onderhandelingen over het conoordaat hervat worden. De H. Stoel heeft namelijk zijdelings aan de Oostenrijksche regering den wensch te kennen gegeven, om op nieuw onderhandelingen aan te knooopen over de verhouding van de Kerk in Oostenrijk tot den Staat. De Oostenrijksche regering heeft op dezelfde wijze doen weten, dat zij, nu evenzeer als vroeger, eene schikking verlangt, waardoor de vrede tusschen het gezag van den Staat en dat van de Kerk gesloten kan worden; dat zij echter, na de opgedane ondervinding het initiatief daartoe niet kan nemen, en moet afwachten welke voorstellen, op den grondslag der oostenrijksche Constitutie rustende, Rome naar Weenen zal zenden.

Engeland.

Londen, 30 november.

In Hyde-Park heeft gisteren eene betooging van Fenians plaats gehad. De politie had al de noodige voorzorgen genomen om sarnenscholingen en het vormen van processien te beletten. Zekere heer Finlen is op eene bank geklommen en deed eene redevoering tegen het bestuur der politie en tegen de Reform-ligue. Honderden wandelaars waren daarbij tegenwoordig. Hij beklagde zich dat men jeugdige Ierlanders, zonder het minste bewijs van schuld, in het gevang heeft gezet.

Das avonds vergaderden de fenians in Clerkenwells-green; doch aldaar werden zij opgevoerd door de mannen der Reform-ligue en aldra werd men handgemeen. De politie kwam er tusschen en dreef de fenians op de vlucht.

In nog andere plaatsen van Engeland hebben de kiezingen aanleiding gegeven tot daden van woest geweld. In Monmouthshire waren sommige bewoners, van de zogenaamde heuvel-districten, zoo vertoerd, dat kolonel Clifford, de liberale kandidaat niet was gekozen, dat zij de huizen van de conservatieve agenden bestormden. Twee hotels werden bijna vernield, en drie huizen geheel gesloopt, piano's, meubelen, vaten bier, wijn, enz., alles werd uit de ramen geworpen, en toen de liberale kandidaat en zijne kiezings-commissie, zich op de moedigste wijze voor de bedreigde huizen plaatsten, om deze te verdedigen, had hun beroep op de eerlijkheid en het gezond verstand welken goeden invloed op eenigen, maar de meerderheid zette haar werk van vernieling voort. Een lid van het liberale komiteit, een predikant van de afgescheidene gemeente, was bijna het slachtoffer van zijnen ijver geworden, want de woedende menigte trachtte hem in de rivier te werpen. Hij ontkwam slechts ter nauwernood het gevaar. Na eenige uren eerst werd de orde hersteld.

Lord Napier van Magdala heeft, op zijne doorreis naar Indië, gisteren te Catro den onderkoning van Egypte bekleed met de insignia der orde van de Star of India. Bij deze gelegenheid hadden vele feestelijkheden plaats.

De Glasgow Citzizen maakt gewag van het feit, dat de haring plotseling uit de Clyde is verdwenen. Vrijdag en zaterdag werd er eene massa van dien visch gevangen, en maandag was er geen enkele meer te vinden. De visschers-booten keerden ledig terug.

KONINGIN VICTORIA.

Wij lezen in den *International* de volgende geschiedenis:

« Men herinnert zich wellicht een klein toeval hetwelk te Boulogne plaats had, op het oogenblik dat de koningin Victoria in die stad aankwam. Dit had dien ten gevolge in juni 1855 plaats.

« Onder de toeschouwers, welke waren tegenwoordig, om den doortocht van den stoet bij te wonen, bemerkte men een groot getal engelsche dames.

« In hare drift om hare vorstin te zien, drongen zij met zooveel geweld tegen de soldaten welke de rij vormden, dat hun gelid op verschillende plaatsen verbroken werd. Het was onmogelijk geweld tegen dames te gebruiken. Intusschen naderde het oogenblik; men zag in de verte het rijtuig der koningin.

« De officier, gelast met de handhaving der orde, ging op zijne teenen staan en riep:

« Een geroffel van de tamboers, en indien die dames niet een weinig achteruit gaan, mogen de sapeurs ze omhelzen!

« Op het hooren van die woorden namen de engelsche dames spoedig de vlucht. »

Polen.

Uit Warschau wordt gemeld, dat de regering besloten heeft reeds met 1 april van het volgende jaar de uitvoering der russische taal bij de godsdienst oefeningen in de katholieke kerken, in de steden van Polen door te drijven; op het platteland, waar de geestelijkheid noch de bevolking de russische taal maching zijn, zal het tot nader order bij het oude blijven.

In Polen heerscht thans een toestand, waarvan men in andere landen geen begrip heeft. De poolse ambtenaren zijn ontslagen en vervangen door Russen, meestal gewezen militairen, die van het bestuur geene kennis hebben en over het algemeen onbekwaam zijn. Zij hebben zich dus verplicht gezien, de ontslagen poolse ambtenaren, als partiekuliere sekretarissen weder op hunne burelen te plaatsen en door deze de loopende zaken te doen verrichten, terwijl zij de stukken blind elings onderteekenen.